

1921 ¹⁰/₁₂ 36: 2. Beh. af F. t. L. om Ophævelse af L. vedr. Erhvervs- og Arbejdsfriheden. - 1922**[Knud Kristensen.]**

Ordet, om at fortælle os, hvilke Oplysninger han har ud over dem, som er tilstillet os, fortælle os, hvorpaa han bygger sine Udtalelser ved første Behandling.

Naar man taler om, at Loven er uklar med Hensyn til Udtrykket „uberettiget“, vil jeg dog sige, at Ministeren stiller jo mange Forslag, hvori der ogsaa er et meget stort Skønsmoment. I den Valutalov, der lige er forelagt, staar der — og det er for saa vidt ikke noget nyt, som man har foreslaaet det mange Gange — i § 11:

„Ministerens for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til, saafremt Anledning hertil findes at være til Stede, at iværksætte en Undersøgelse af, hvorvidt der foreligger urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning.“

Urimelig Prisstigning — er det en klar Definition? Er det ikke noget, der er et Skøn underkastet? Er det ikke noget, som Ministeren selv, der i denne Sag jo er Domstol, afgør? Jo, det er akkurat det samme; ogsaa her skal der skønnes over, hvorvidt noget er urimeligt eller ikke er urimeligt, ligesom der i den Lov, vi her taler om, skal skønnes over, hvad der er berettiget og hvad der er uberettiget. Dette er for Resten, hvad jeg allerede tidligere har gjort opmærksom paa, noget, der findes i mange Love, som vi nu har, og som vi skal leve efter og rette os efter. Og hvad Straffebestemmelserne angaar, er det ogsaa saaledes efter Valutaloven, at man paa Grundlag af dette Skøn kan blive idømt Bøde, under skærpente Omstændigheder Hæfte; det er altsaa ogsaa ret strenge Straffe, der her kan idømmes, paa Grundlag af en skønsmæssig Vurdering af, om noget er urimeligt eller ikke urimeligt.

Fra radikal Side har det ofte været hævdet, at Loven er en Meningsløshed, for hvad der er uberettiget, maa betragtes som ulovligt, og derfor staar der i Virkeligheden i Loven, at hvad der er ulovligt, er ulovligt og skal straffes. Men dette er en meget overfladisk Fortolkning. Det er slet ikke saadan, at alt hvad der er uberettiget, er strafbart, der er mange Ting, som er uberettigede, som de forskellige Mennesker mener er uberettigede, og som Domstolene maaske ogsaa vilde mene er uberettigede, men som slet ikke er strafbare. Det ærede

Medlem Hr. Steen og Det radikale Parti har fremsat en Mængde Udtalelser og foretaget en Mængde Handlinger, som er fuldstændig uberettigede, men som ikke er strafbare, og saadan er det med mange andre Ting, Det er dog noget, enhver ved, at der foretages Handlinger, som de fleste vil anse for uberettigede, men som ikke er strafbare. Derfor er denne Udlægning helt ved Siden af. Her taler vi imidlertid om noget — ved Boykotning, ved Aftaler —, som skal være uberettiget, og det er gjort strafbart ved den Lov, som man nu vil have ophævet.

Det er endvidere fremført, ogsaa af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at Loven var rettet særlig mod Arbejderne. Jeg har allerede ved første Behandling og ogsaa i Udvalgene, ogsaa i sin Tid, da Loven blev vedtaget, taget bestemt Afstand herfra, og vi har ogsaa tilbudt Regeringspartierne, at hvis de ikke mente, det klart nok fremgik af Teksten, at Loven ramte lige- ligt til alle Sider, var vi villige til, naar Realiteten kunde opretholdes, at foretage saadanne Ændringer i Loven, som efter deres Opfattelse gav bedre Udtryk herfor. Men det viser sig jo ogsaa, at denne Paastand slet ikke er rigtig. Vi har en Skrivelse, som er aftrykt i Betænkningen, og hvori ikke Arbejdere, men Arbejdsgivere, selvstændige næringsdrivende — jeg ved saamænd ikke, hvor store Arbejdsgivere de er, men det er i hvert Fald ikke Lønarbejdere — udtaler, at hvis Loven skal ophæves, er de bange for, at de skal blive endnu værre stillede over for deres egne Organisationer, som de mener paa uberettiget Maade hindrer dem i at udføre deres Erhverv. Men det er ikke alene Arbejdsgivere, det er ogsaa Socialdemokrater og Arbejdere, som somme Tider har Brug for denne Lov. Jeg ser nu som et nyt Eksempel herpaa en Sagovre fra Bornholm. Det oplyses gennem et Referat fra et Amdsraadmøde, at et Blad derovre — det drejer sig vistnok om „Social-Demokraten“ — er blevet truet med, at hvis Bladet ikke vilde optage visse Artikler fra en Erhvervsorganisationsformand eller i hvert Fald fra en Tillidsmand for en Erhvervsorganisation, saa vil det komme til at gaa ud over Bladet. I den Anledning, altsaa i Anledning af den økonomiske Trusel, har den socialdemokratiske Borgmester i Rønne,